

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

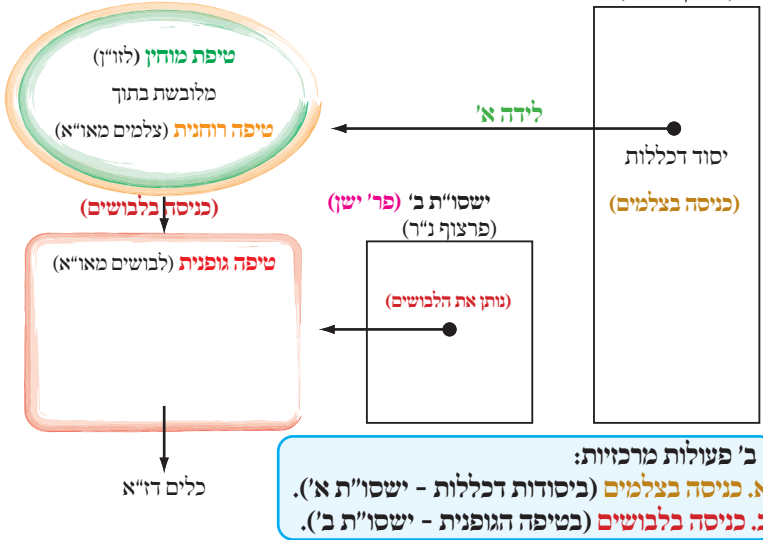
צ'למים/לבושים דכמדה דאבא	צ'למים/לבושים דגבורות דאבא	צ'למים/לבושים דחסדים דאבא	צ'למים/לבושים דחכמה דאבא
צ'למים/לבושים דכמדה דאימא	צ'למים/לבושים דגבורות דאימא	צ'למים/לבושים דחסדים דאימא	צ'למים/לבושים דחכמה דאימא

ג' כלי דעת דו"א	ג' כלי דעת דו"א	ג' כלי דעת דו"א	ג' כלי דעת דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני
ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני
ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני
ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני
ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי גבורה דו"א
כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני	כלי חיצוני

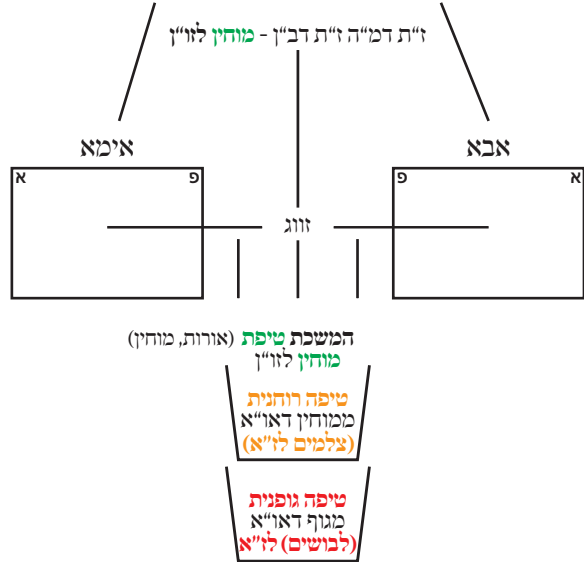
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש) (פרצוף נשמה)

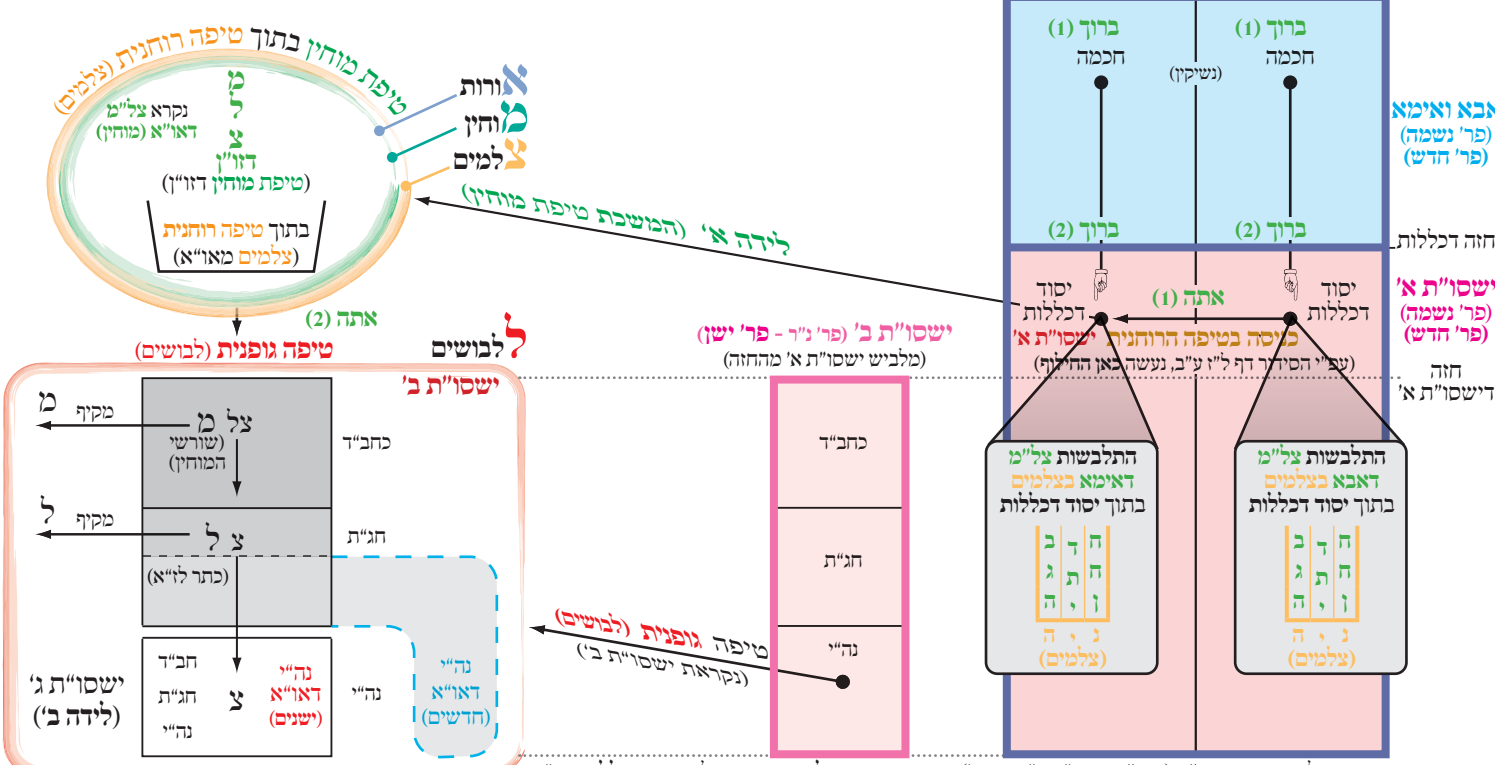

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'. ע"ב ס"ג דא"ק / כתר עליון

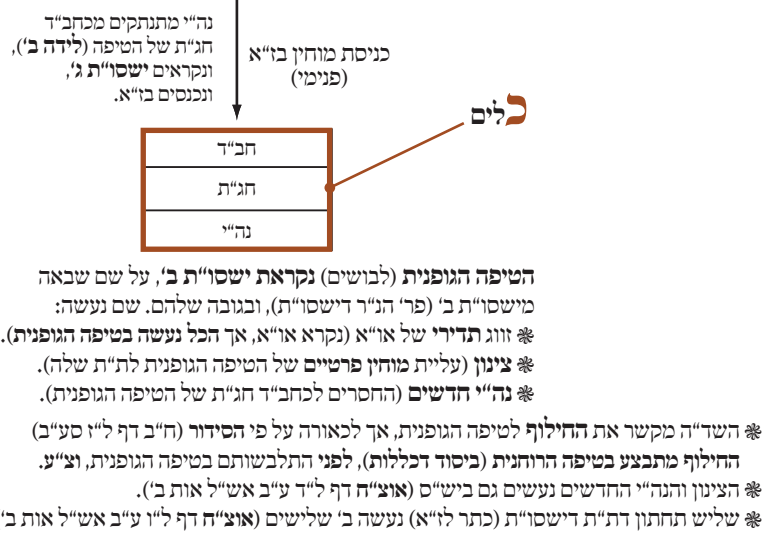

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות) אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

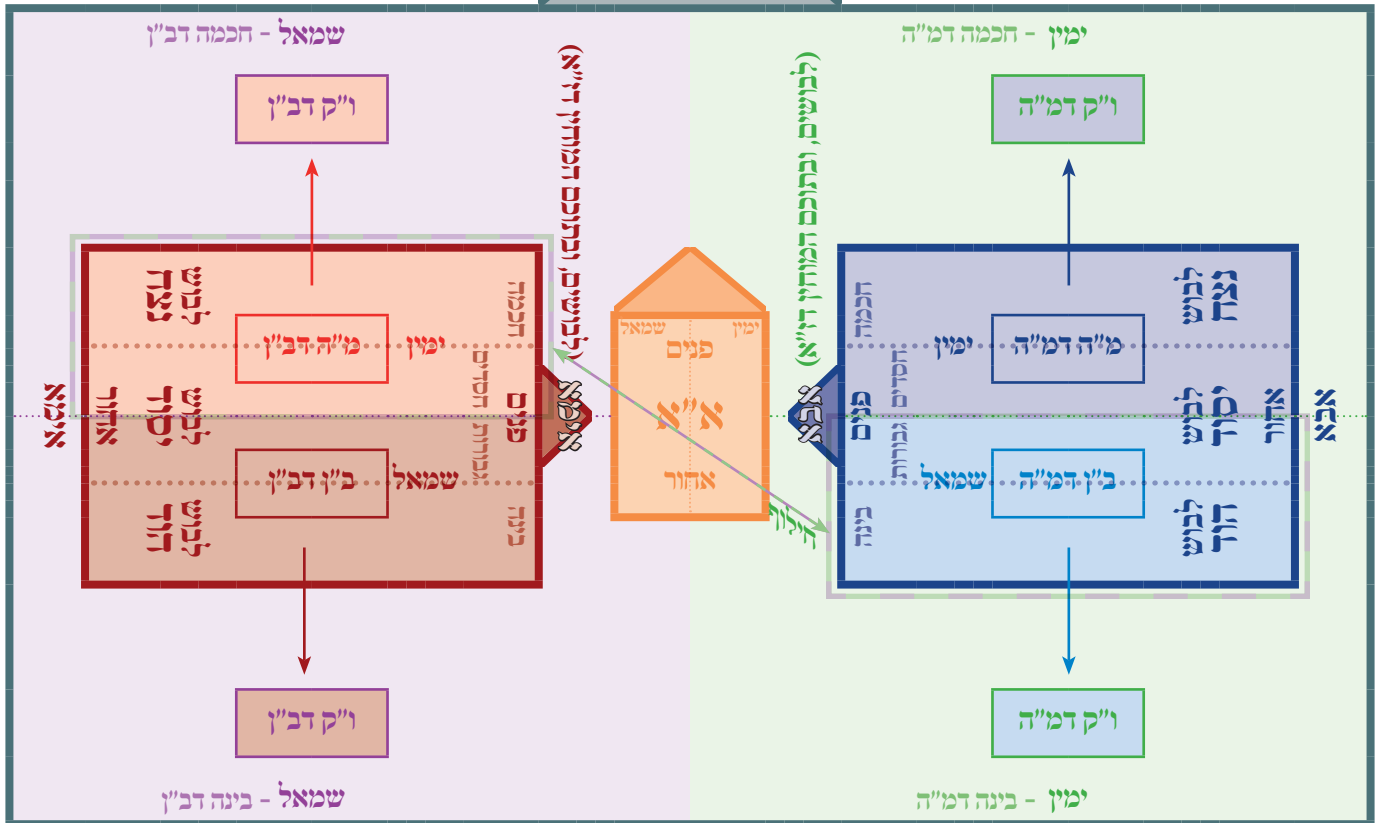
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסוסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלפי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

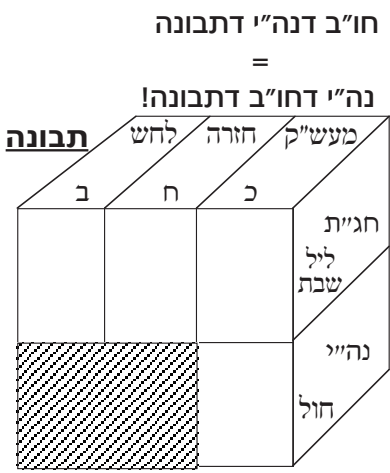
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז ע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

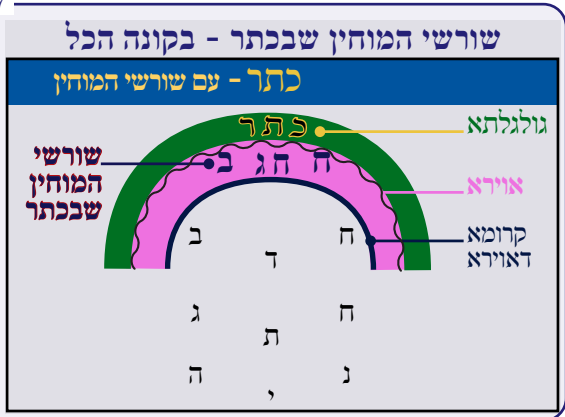
ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"ף יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"ף</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"ף</p>

עיוור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק) ח"ב חו"ג דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר</p>
<p>בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי (נ"ר דנה"י דישו"ת): שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה. תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין	
ז"א	נוק'	אימא	אבא	נוק' דע"י	עתיק
חכמה יעקב רחל בינה	חסד'י גבו'	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסד'י גבו'	בינה	חכמה
	שים שלום		שים שלום	א"א	א"א
				אבות	אבות
				מגן אב'	מגן אב'
				הטוב שמך	הטוב שמך
				מורדים	מורדים
				כריש'ה וקו"פ'ה י'	כריש'ה וקו"פ'ה י'
				כריש'ה וקו"פ'ה י'	כריש'ה וקו"פ'ה י'

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב.
 מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט.
 אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש
 דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב.
 יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל. בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ה). יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ע דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בינה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)	
	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן (רק שורש החכמה)	ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		ברכת מחיה האל הקדוש	ברכת האל הקדוש	י"ג ברכות אמצעיות (אחו"פ דפנים)
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')				אחו"פ דאח' (או"א דאח')	אחו"פ דפנים (או"א דפנים)			
	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)			אבא (פנים)	אימא (אח')			
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	כניסה של כל שלושת הצלמים בעצמות בנוק' (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	ו"ק	ח"ן לחכמה			דחיות לחג"ת נה"י דז"א. הארה לז"ס דנוק' (נשיקין).
אתה (כריעה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה			
ה' (זקיפה א')	ו"ק				ו"ק	ח"ן לחכמה	בג"ה לבניה לדעת	דתי	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה			
						חיבוק ימין	חיבוק שמאל	חיבוק אמצע	

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:

א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (הארת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה). דחיות הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.

ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה), ולדעת, אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף ט' סע"ג.
	נה"ש	דף מ"ו ע"א אות ס"ו.
	עלי נהר	דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב		סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב.
מעיל אליהו		דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף ל"ז השד"ה אות ו'.

- א. 1. עפ"י פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב חו"ג דכתר, לחב"ד חג"ת דחו"ב חו"ג דכתר ז"א.
2. שמות המוחין: יה"ו הם חו"ב חו"ג של חכמה דכתר (עתיק).
אה"י הם חו"ב חו"ג של בינה דכתר (נוק' עתיק).
אהו"ה הם חו"ב חו"ג של חסדים דכתר (א"א).
אה"ו הם חו"ב חו"ג של גבורות דכתר (נוק' דא"א).
- ב. עפ"י נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו, לומדים שני דברים, וזהו פשט הכוונה בסדור:
  1. במלת "אחד" נכנסים חו"ב חו"ג דכתר (ארבעת השורשים, כל שורש נכנס ישר למקומו).
  2. יש היפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (עתיק), ולא המור הימני, שזה חכמה דחו"ב חו"ג, דהיינו החכמה של ארבעת השורשים.
- ג. עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חו"ג דכתר הם לחכמה דכתר, ומשם לבינה דכתר, ומשם לחסדים דכתר ומשם ולגבורות דכתר.
- ד. הרא"ם בענ"ה דף צ"ד ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חו"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש דף מ"ו הנ"ל.
ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!
ומתרץ: אמנם כניסתם עפ"י דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מ"ו הם על שם סוף התהליך. וזאת הכוונה המופיעה בסדור ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.
- ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:
  1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים גם את מוחין של בינה וחו"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!
  2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חג"ת, הרי זה נכנס כבר במלת "אחד"!
 הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו דחייה לחג"ת נה"י בלבד, ולא כניסה לחב"ד חג"ת.
- ו. השד"ה מתרץ את הקושיא לשיטת הרא"ם, שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו רואים גם את כל המוחין הנוספים.
- ז. שיטת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב): ביוצר יש לכוון כניסת ארבעת השורשים לחכמה בלבד, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, שכל מוחי החו"ב חו"ג נכנסים לחכמה, ומשם יעברו ובכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חו"ג דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבות (ובערבית כלים פנימיים), ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.
- ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל-16 בחינות, והם מופיעות במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".
- השד"ה מאיר בהערה צ"א את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חו"ג הכללים שעברו דרך החכמה.
- ט. מע"א דף קל"ב ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.
- י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע מהסדור ומשע"כ? א"כ איך זה יסתדר עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?
ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חו"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דחכמה דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחו"ג דחכמה דכתר הפרטיים.
אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").
א"כ יוצא שעפ"י דבריו החלוקה היא ל-64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קל"ג:

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאח' ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאח' של 4 צלמים, שהם חו"ב חו"ג, שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכיון שכאן ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חו"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את כל 4 הבחינות של פנים דאח'.
2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוק' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוק' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם לז"א, ואז היא מתמעטת עד החוזה, אח"כ עד היסוד וכו'. אך נוק' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החוזה וכו'. כלומר, ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

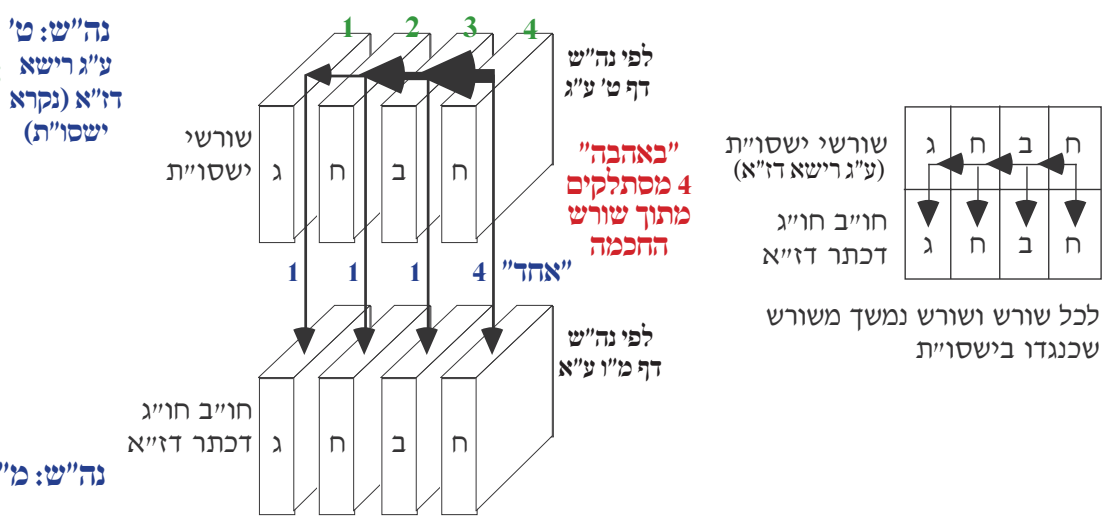
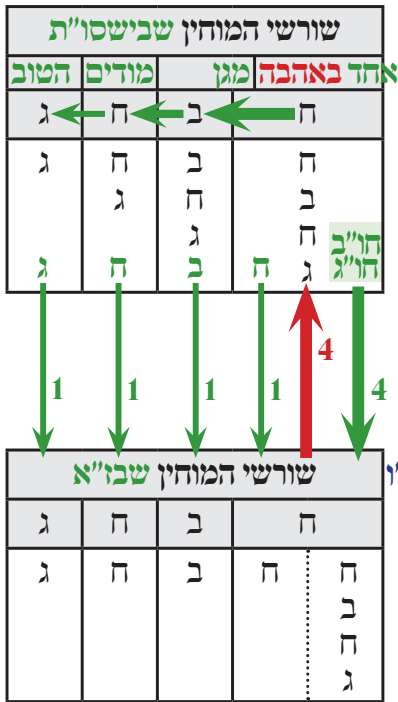
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וח"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וח"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וח"ג דז"א.

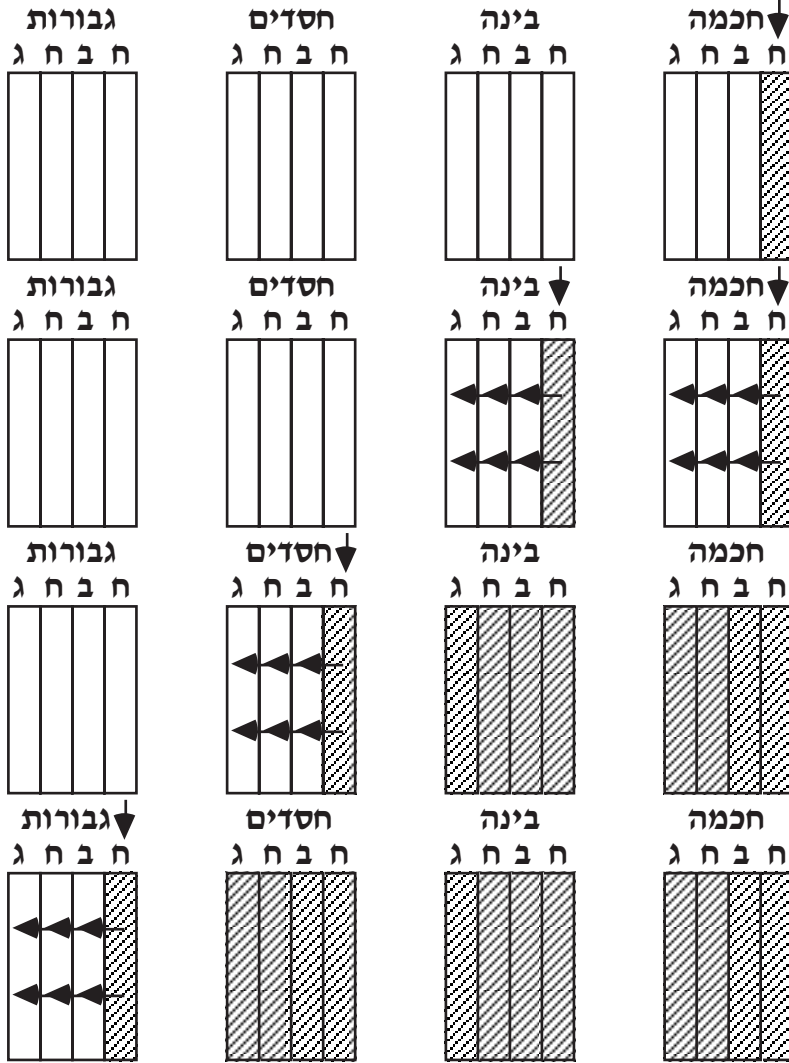

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וח"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וח"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וח"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

שיטת השי"ש (6)

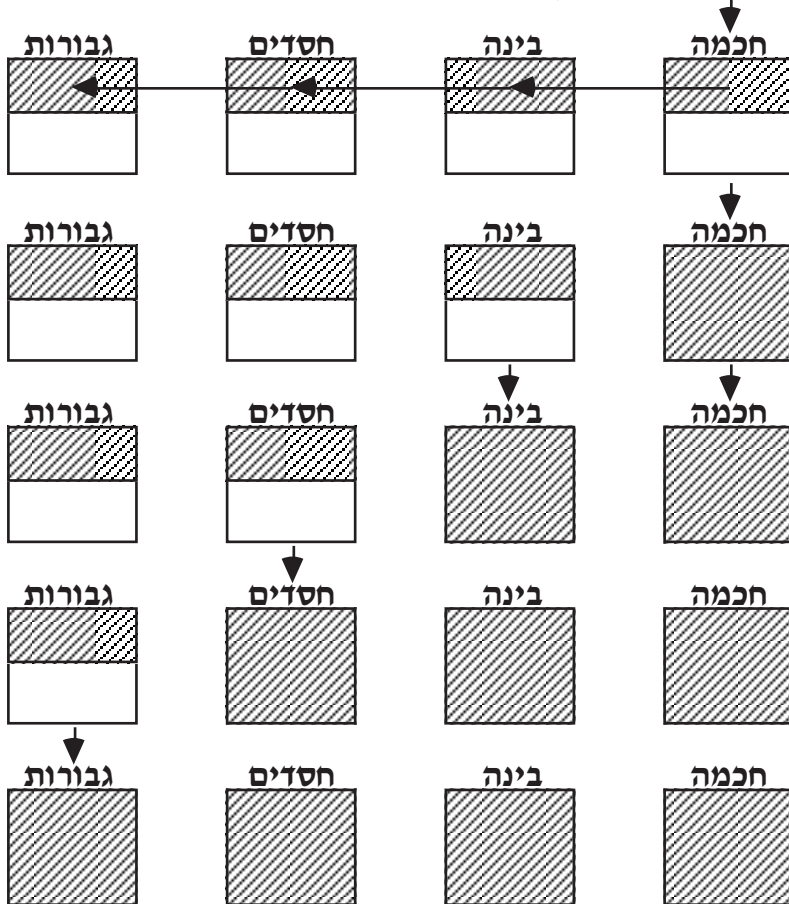
שורשי המוחין שבכתר:
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חוי"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דחוי"א (אחור).
באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לע"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מודים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חוי"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

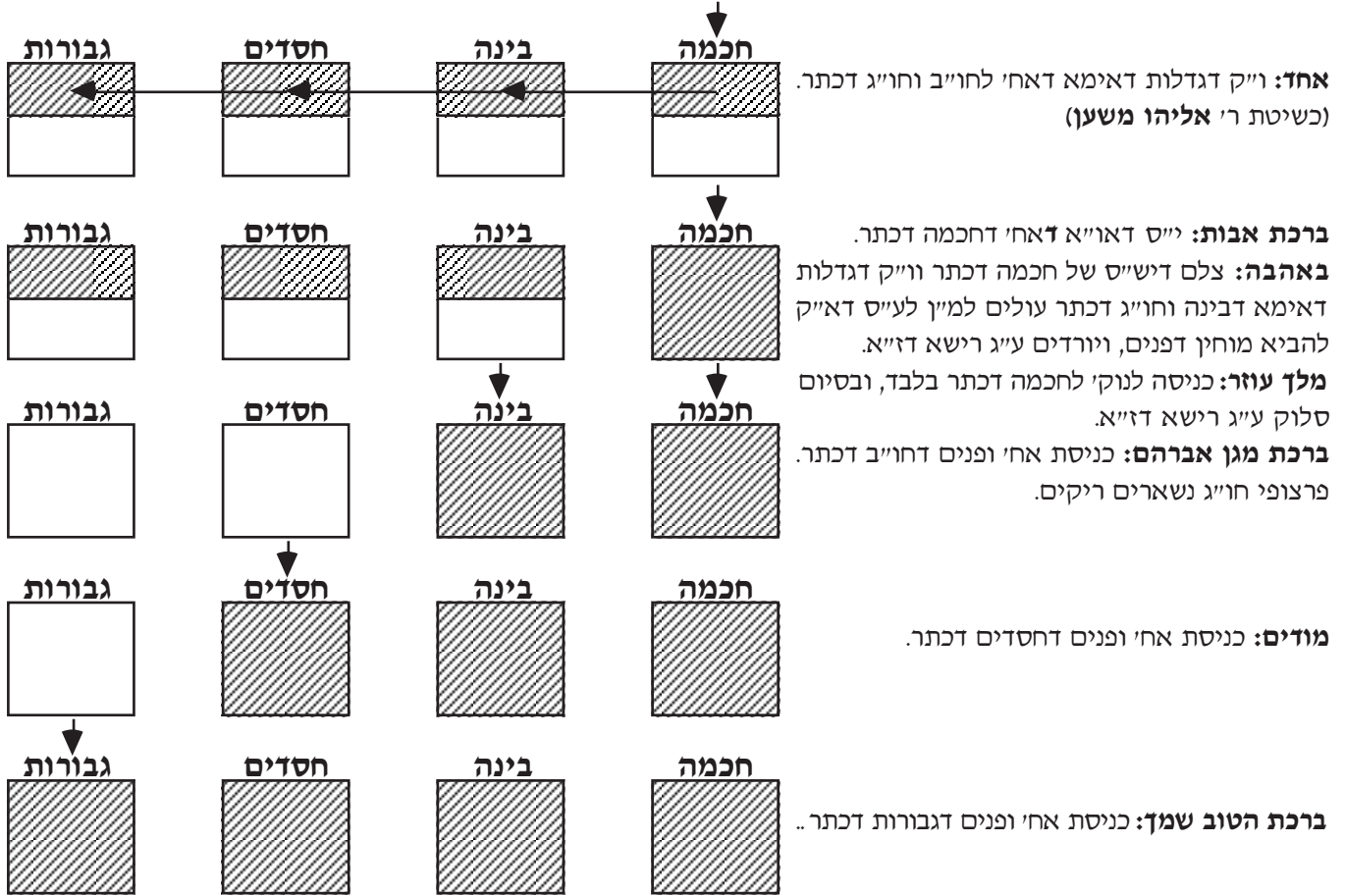
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עובר חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

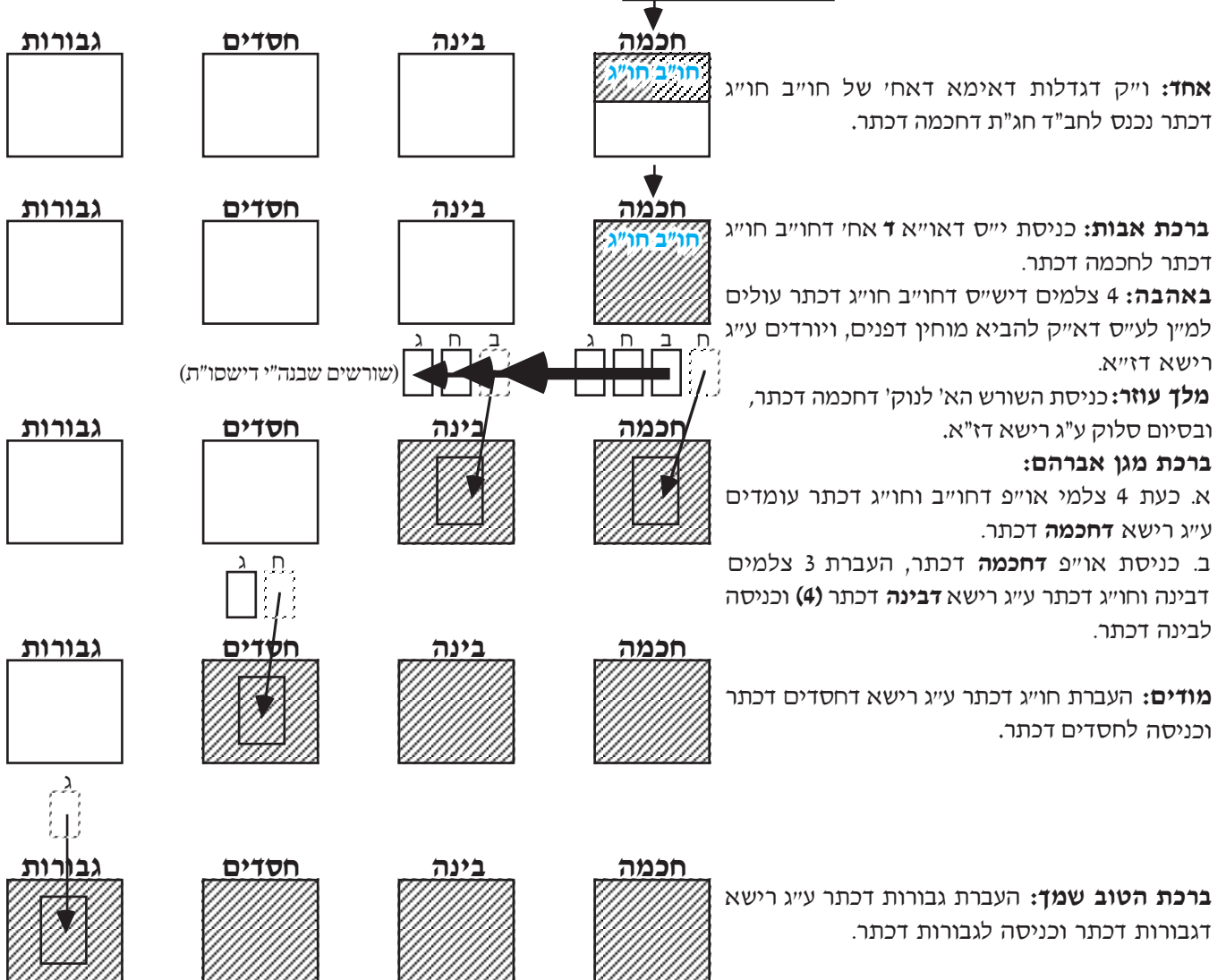
מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

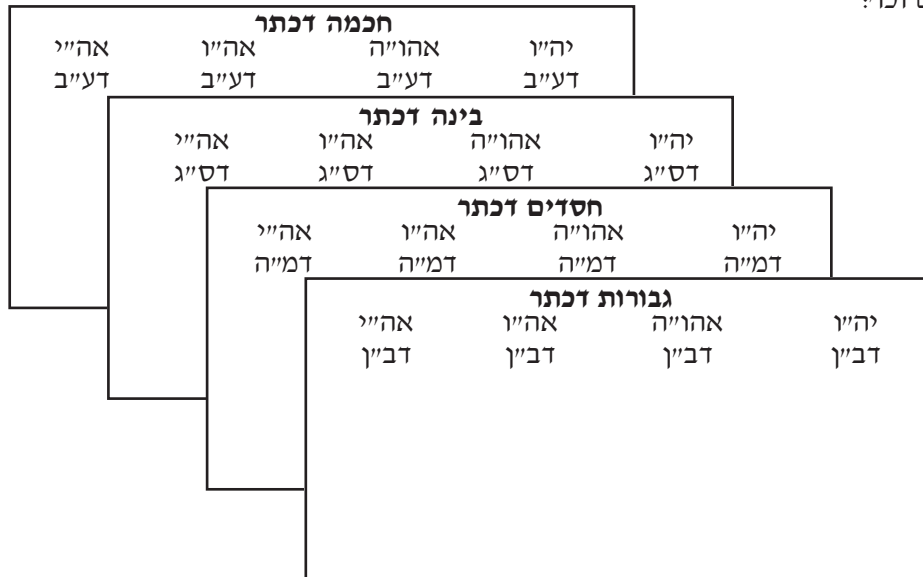
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתבנית "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חוי"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז ר"ש אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פתי"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פתי"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

[מ:]

חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הוי"ו"ת ו-ט' אהי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דבינה דו"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנח"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנח"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה,

עם המוחין דאו"פ דצ"לם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה (*)
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

[מ:]

	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד	ש' חכמה
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד	ש' בינה
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד	ש' חס'
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד	ש' גב'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ד בכוננת העמידה (ע"י עמוד שטז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא יוד, אלף הא יוד ו
י"ה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד ו
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אלף הא יוד ו

ולשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

אהיה	אהיה ויהוה	אהיה
יהוה	יהוה ויהוה	יהוה

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף למוד, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס	י"ה יהו יהוה	אלוה
י"הוה	י"הוה	אלף למוד

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◇ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

* אכל הענין הוא כי הנה המחון הם חב"ד אכל שרש

של כ"ג מחון נשאר למעלה הרושם שלהם ומוליקם בכפר ואופן המחון שכתב הם גדולים ומשילים לאין קץ על המחון הנקרא חב"ד. ולק חמלא בארחת נשא גבאשר מחנך סורי פירות הטללים כל האלימות אשר הא"א נקרא וסגדלין אופן כעודפ יסוד נק' כהר וז"א ח"ו"ב מחד שם נח"א בחינת גובלנחא תחא סתומה דילי. אמנם ת"כ הם ז"א שם פנימי סיונלין ממש דז"א הנקרא כפר וכן הוא הענין פ"ם הפרסום שכל פנמי' או"כ בודאי כי כמות הסתום שכתב הוא גדול מאד מן ח"ו"ב אשר בפנמי' הוא כי כרי מן הכפר נאלט הם ובהכרח הוא שחנינה ד' מחון שם ת"כ דיעה הטללי ח"ג שארנפסן יחו נמלאים בכפר בודאי כחומר אלמי בנכרת שים שלום על העמידה לכן הם ד' כריפות וד' זקופים פ"ש. נחלא כי (ו) המחון הם למטה מבחי' הכפר ואינם באים כי הכפר גבוה מאד מאד ממש וחס למטה ממש לבשר אמנם בכפר ת"כ בחי' פנימית שם פנח שט בשלש ממש ובחי' החיצונית שהוא בגובלנחא ז"א שח"א"י

שהוא בגובלנחא (ח) התפשטת עד למטה ומלכשת גם אם המחון הנקרא חב"ד אכל עיקרית הכפר איש אלא למעלה על אלו הכוחין. ועיין בביאור איש מחנך ג' רישן אצלפן דא לבו מן דא סכר בתחלת אר"א דרפ"ח ומשם תבין ענין זה הנוח שכתב שהוא מלמד השוח פלשו מה ענינו :

פרק ב' ב'ח

ועתה נבאר מהיכן נעשה בחי' הכפר הם והנה הוא נעשה מבחי' חזי' הסחטון של פת"ם דאחא הנקרא הנבא חסו ענינו. כי הנה כתבנו בפלי' כי לכתב הכנסת נה"י דאחא הראשונים סוף ז"א בבחי' הסחטון הולרס לסגדל ולפשות לה נה"י חדשים אחרים ושם נבאר איך היה הפנח ואמרנו כי האורוב של נה"י דאחא עלו בחג' ת"ם בסחטון של פנונה לרמות את הולר שילד ויאל לחון וזו אופן האורוב הולר שם נה"י אחרים חדשים כי בעלות האורוב הנ"ל האורוב נעשה כח נכלי שהוא של מחינת פת"ם הסחטון וסגדלין ממש (ט) נ"כ נה"י חדשים ואז האורות הראשונים שסמלוקו נחלבשו סוף אלו הנה"י החדשים כי הנה"י הראשונים סגדלין להתרוקן לכמה סבות הא"ל אם לנודק לידת המחון דלא ואם לסמכות לטפון למחון דז"א ענמו כנ"ל אכל אלו שם סגדלין י"ם של תנועה פלמה

עליונים מהם שהם מן אחא מילאם. ומדבר עתה באלו של התנועה ונאמר כי יש בג' בחי' א' הוא נה"י שלה הראשונים שסמלוקו בודא לסחטון לו כבוד מחון הב' הוא בחי' חזי' ת"ם (א) והנה"י שלה החדשים שסמלוקו נה ממדס כדי שחיה שלימה בים גמורים להודונו עם אכל נכל' נ"כ הוא בחי' שאר קומחה שאח מן מחינת עליון דח"ם שלה עד למעלה עד ראשה ונ' בחי' אלו מחוונות עם ג' בחי' אחרות בלופן זה. והענין כי כנה נח"ל כי פתח ארמו עלו אלו האורות של הכלים של נה"י דענונה למעלה בחי' סחטון של פת"ם שלה ונחרוקו אלו הכלים מן האורות שלסם פלמן ולא נשאר בהם שום דיות כלל ועיקר כבוד איך הוטרם מקיימת אלא בחי' שחמים פלמו עליה וזו כסחטון כלים ריקים נכבשו לטובן המחון דז"א שהם מן הסחטום שבו עד למטה שהם ס"ם והנלבשו בנ"י פקרון שם בנה"י של התנועה ואח"כ נחלבשו סלסם חוך ז"א מתחמה שבו למטה פת"ם בנ"י. ונמלא כי הכלים והגוף (ב) של אלו המחון הם בחי' א' שהם הכלים וגופניות החנונה פלמה אכל האורות והחנינות והכנסת שבהם הם המחון של הז"א ענמו אמנם לפי שכתב וסמלוקו אורות שלהם המחון אורות הז"א במקומה לך אלו הנה"י דאחא מחלפין מסבטם הראשון ונהפכים לסיים שלם חפלונו ובשר מנשחו של הז"א פלמו והגוף ענמו דמין ממש ואינו נקראין אלא בשם גופא דז"א ממש. וכזה ספון מ"ם בודונו גדלוה דז"א איך הוא שמו ו"ק שם בו בלבד כעוד שכל עממות איש רק ו"ק איך בגדיל אח"כ ונעשה בן י"ם גמורות ושם ביארנו (ג) כי הנה הענין היה שהיה בו י"ם הנקרא ו"ק ונכנס בו פחד ג"ם שם נה"י החנונה ומסחטון יחד ונעשין ס"ם גמורות וזוהי זה כי כל פרק עליון דלחא פנונה מספרד ומחנכר עם ב' פקרו עליונים דכלי החסד דז"א ונעשין חכמה שבו ופרק ב' דכלי נחא דענונה מספרד עם פרק הסחטון דחסד ופרק עליון דכלי דלחא דז"א ונעשין חסד דז"א ופרק ג' דכלי נחא דענונה מספרד עם ב' פקרו סחטונים דלחא ז"א ונעשים נחא דז"א ועד"ו בקו שחאלי ועד"ו בקו חלמטי כמטאר חללני במקומו (ד). נמלא כי הנה"י ענמן דענונה מספרדית עם הכלים וגופא של ז"א והכל נעשה כלי גוף א' כשהוא א' והגוף דז"א הוא ממש ולכן נקרא בחינה ז' בחי' כגדלה ממש של הז"א ענמו כי להיתן כלים ריקים והכנסו אורות דמחון דז"א לטובן נעשו בגוף דז"א ממש והבי נבאר בחי' המחון דז"א מתחמה שלו ולמטה איך נעשו פ"י נה"י הראשונים של התנועה שהם הכלים בלחי אור. הבחינה הב' הוא הכפר של ז"א אשר הוא נעשה מן החזי' הסחטון של ס"ם (ה) והנה"י החדשים של תנועה והנה בחינה הכפר דז"א לרך שחילה נבאר מה ענינו אם הוא מכלל מחון דז"א או לאו אם מכלל ס"ם דז"א או לאו כי בדבר זה יש מחלוקת גדולה בין המקובלים ובספר יצירה נבאר שכתבנו י"ם מחיל מן הסכמה כמו שכתב אחת היא רוח אלהים חיים ס' וכן אמרו איך ראשית אלא חכמה ורליות הרבה לסבדא זו גם מה ענין הכנה לשון חסד ולמה נק' קד. והנה כפי הגראש מפשטות לשון הפקוים וספר הויכר נראה כי הכפר הוא גובלנחא וחב"ד הם המחון שבתוך הגובלנחא ואם כך הוא נמלא שכתב הוא גרוש בחליות הגרפתן כי הוא נעשה חלונית ולבוש אל המחון בתוך הגובלנחא המקיף ומלבוש את המחון ואין ספק שסכלים ועיקר הם המחון כי הגלגלה הוא כלי ומלבוש ספל אליה ודבר זה לא יכלה על דעת הטיק בן יומי כי הדי כפר גדול לאין קץ על החכמה ותנועה ודעת ונחשבו אלו כלל היו

הגרות וביאורים (א) סחטון ונה"י: (ב) הוא הכלים והוא גוף וכלל לבנה וכן פ"ם אכל האורות והאורות והאורות שבהם גם זה הוא ככל כמותו. שם שטון: (ג) לקמן פ"ו וי' וכלים פ"ו וכלים ח"ד: (ד) לקמן פ"ו: (ה) לקמן פ"ו: (ו) סחטון ז"ל: (ז) עיין לפיל

א"ח"ח 23589

יפה שעה

דטעויות דז"א בכרת ירוש עמכם כי הם יחד חלונים מהם כו ועיין שלחי עמר סעבריס עמר שוחק וללם :

או וכוף דו"ח ממש היו ילכן יקרא דבר זה הגדלה דו"ח עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דו"ח לחוכם נעשו
 כנוף דו"ח ממש יהיו נח' בח' מוחין דו"ח מחכמה שלו ילמטה
 ח"ך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דו"ח אשר הוא נעשה מה"י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל והנה בחו' הכתר דו"ח לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם הוא מכלל המוחין דו"ח או לאו, ואם הוא מכלל
 ה"ס דו"ח או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היה שחשבון ה"ס מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח"ן האבות אלה חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"י לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"י והצ"ל שהכתר היה גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היה נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה הוא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפת ומלכשת את המוחין וחו' ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הנוטק בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לח"ן קן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם שבהם ומציאותם בכתר ויאותם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לח"ן קן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידושים שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר יל"ח ח"כ מוכיח שם באריך בחו' גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם ח"כ הם ח"ח שהם הענפים היואלים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"י ב"ס הפרטיית שכלל פרוקף ו"כ

זודאי שהמוח הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"כ ודעתה הכולל חו"ג שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח' הכתר ויחיס בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש בו בח' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח'
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 חינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דא לנו מן דה' הנו' בח"ז דף רפ"ח ע"א ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו ייה עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. יעתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבח' חלי התחתון דה"ת דל"ח הנק'
 חכו' כנ"ל ייה ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דל"ח
 הא' תוך זעיר בבח' המוחין הולרכה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח"ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של ח"מא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לח"ן ואז אוחס האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לחיותו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולרכו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 הם

איפה שלימה

דלוחי פרע, יכן עד"י הולכים ומחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לח"ן קן יחונם מוחנים כלל מנמו שהי אלא שבוה עולים
 ומתהדרים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ת נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ת וזאים לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ח יסוד מחדש יע"ש. ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה צנה"ס דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דו"ח חונם רק ו' ספירות
 חג"ת נה"י אלא שבזמן ההנדלה נתחלק כל ספירה מהם לתלת פרקין ועי"כ היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעים חג"ת הראשונים דו"ח גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון דחג"ת הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסון ואלו נקראין חג"ת של הנשמה שהם גוף בלי
 אלא סתן כלי מוח' ה' הנו' הכלל מחו"ג ידעת החסון הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בחו' חג"ת של ז"ח, ומתרין פרקין אמנעים ותחתון שכלל ח' מנה"י נעשו נה"י דו"ח ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ת נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון דחג"ת אשר נתלבשו בן פרקין אמנעים דנה"י דל"ח
 ונקראו תרין עטרין ידעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעים ותחתון דנה"י דו"ח אין בהם התלבשות נה"י דל"ח
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דל"ח המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דו"ח לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דל"ח הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דו"ח נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגד ונקרא ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דל"ח ליכוד דו"ח חינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נגד יקרא אשר מהיר בדעת דל"ח וע"י בן מודוונים חו"ח ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ביסוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מהפשטים ביסוד דו"ח וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ס דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער ח"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' תלת פרקין תחתון דחג"ת הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסון וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ח עולין ב' פרקין עילאין דחג"ת ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דל"ח והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם חו"ח ויחסו"ת והם ב' עטרין ידעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעים דחג"ת דו"ח נעשו תרין עטרין ודעת
 דו"ח, אבל בדרוש הדעת כחז שתרין פרקין עילאין, ואמנעים דחג"ת דו"ח נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ת נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ת של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"כ חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דו"ח ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דו"ח כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויה עסמ"כ כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ח ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסו"ת לשרשי המוחין דכתר דו"ח ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דו"ח נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיסו"ת ואלו חו"כ חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ח ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסידור הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר בסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש. ומכל האמור מפורש יולא שח"כ חו"ג שהם שרשי המוחין הנחקקים בד' כריעות וכו' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דו"ח של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דו"ח שהם חו"כ
 חו"ג שבכתר מהפשטים עד סוף עולם הא"י שהרי בשים שלום נדחיס המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

להזדווג לזכך מוחין לז"ח נעשה הכל פ"ח בלבד לאבא ולי"ם ופ"ח לבי' והבו' וזכור ענין הזה לכל המקומות שהנעשה להקדמה זו :

שער רפ"ח ניצוצין פ"א

ועתה לריך שנבאר באיזה אופן היה עיבור הז"ח בתוך פרטוף הזה הכולל בינה ותבונה כנו'. ותחילה לריך שנבאר ענין ג' בחי' שיש לז"ח ולכולם לריך חי' ע"י העיבור הזה הח' הוא בחי' האורות של המלכים שנסתלקו מן הכלים ועלו למעלה ומחו הכלים וירדו בצריחה כנ"ל. הב' היא בחי' הרפ"ח גיליות של אור שנשארו בתוך הכלים בהיותם שבירים כדי להחיותם חיות מזומלם שפ"י כן יהיה בהם מליאות לחזור להחיות ולהתקן עתה ע"י העיבור, ואל תתמה מזה כי כן האדם התחתון בעוה"ז אחר שמת וילאה נפשו ממנו נשאר חלק מנפשו בתוך הנוף כדי שפ"י יוכל לקום בתחיית המתים וכמ"ש צס"ה פ' שלח לך דף ק"ע ע"ה אבל השתא פקדונה יהיה לנפשיה דיהי בשכיבו גו גרמי וכו' עד לא על צשרא, גם דקס"ע ע"ה בענין הכל דגרמי דחישתאר בקברא במעשה בעלת אוב דשמואל וזה סוד הפסוק והשביע בצלחות נפשך ועלמותיך יחליק וכו'. הג' הוא בחינת הכלים עלמן שנשברו וירדו אל הצריחה וכל ג' בחינות אלו **לריבים** להתקן על ידי העיבור כמ"ש לקמן בע"ה :

ונבאר בתחילה ענין הרפ"ח ניצוצין הגו' מה עניינם ואח"כ נחזור אל הדרוש הנ"ל, ובכל מקום שאנו מזכירים בחיבורינו ענין הרפ"ח ניצוצין הם אלו שנבאר עתה בע"ה. הגה נת' כי הז' נקודות התחתונות הנק' ז"מ שהם בחי' זו"ן דשם צ"ן הגו' שילאו מקבץ העינים של ח"ק כאשר ילאו בחי' הכלים תחילה וכאשר ילאו אח"כ האורות ליכנס בכלים שלהם האלו לא יכלו הכלים האלו לסובלם ומחו ונשברו וירדו הכלים למטה במקום שעתיד להיות אח"כ יולם הצריחה והאורות נסתלקו ועמדו למעלה בא"י כנ"ל באורך וירידה זו היא הנקרא' מיתה לפי שכל מי שיולא מעולמו וירד והולך לעולם אחר זולתו יקרא אלו מיתה. והנה אלו הז"מ הם בחי' ז"ת שהם הנק' זו"ן של עולם הא"י וכיון שירדו אל הצריחה נק' אללם מיתה משא"כ באחוריים דאור"ה שנפלו ולא מתו כמס"ל, והוא כדמיון האדם התחתון בעוה"ז כשמת שאו נפרדת נפשו מגופו ונפשו מסתלקת ותשוב למקומה האמיתי אל האלהים אשר נתנה יגופו שהוא העפר ישוב אל הארץ וירד ממדרגתו שהיה בחי' אדם וענין זה נקרא מיתה, כן ער"ז אירע אל המלכים האלו כי נשמתם שהם האורות שלהם עלו למקומם שהוא הא"י, אמנם גופם שהם הכלים שלהם ירדו למטה בצריחה ושם היתה קבורתם :

והנה כמו בגוף האדם התחתון בעוה"ז שנקבר בקבר נאמר בו ונפשו עליו תאבל ונשאר היותה בחי' של רוחניות על עלמותיו הנק' בזהרר הכלל דגרמי כנ"ל כדי שיהיה לו איזה חיות כדי שיוכלו להתקיים עד זמן התחיה כי אם לא היה נשאר בהם שום לחיותיה לא היו קמים בת"ה וזהו ענין מ"ש חז"ל יש שאינם קמים בת"ה לסיבת העוון כמו עין הריבית ועין הכופר בת"ה וכיוצא בזה כי אורה עון גורם להסתלק הרוחניות ההוא המלחמת העלמות ההם בצדק ונשארים יבשים ואינם יכולים שוב להיות זוש"פ והשביע בצלחות נפשך ועלמותיך יחליק והיית כגן רוח ובמולא מים אשר לא יבצו מימיו כי ע"י לחלותיה מימי האורה שנכנס בעלמות לא יבצו ויקום בת"ה. וז"ש ג"כ מ"ש ביחזקאל בענין העלמות היבשות ההם שחז"ל שהיה אים אחר שנתן צריבית וע"כ נתייבשו עלמותיו בלי שום לחלותיה מליה

ולא קם בת"ה ההוא. והנה ער"ז גם צו"מ האלו נשאר בהם קלת רוחניות כדי להחיות את הכלים ההם בזמן תחייתם שהיא זמן חי' הא"י, ודע כלל זה כי כל מה שיש בעוה"ז הכל הוא כדוגמת מה שהיה באלו הז"מ ואין כל חדש תחת השמש ומיתה הז"מ ותו' הוא ענין ת"ה להם וכן לגופים השפלים לע"ל :

והנה הרוחניות הנשאר בהם הנק' הכל דגרמי הם בחינת הגיליות האורות האורות העליונים שנשארו בכלים המתים ההם ועיקריות האורות נסתלקו למעלה קעד) וקלת גיליות נשארו בכלים לחיותם בזמן חי' הא"י. והנה מספר הגיליות ההם היו רפ"ח וז"ס והארץ היתה תורה וזוהי שהם בחי' המלכים קעה) הנק' ע"ש המ' דח"ק הנק' ארץ אדום שגתו ואתחברו ונעשו תיבו וזוהו ונשארו קלת גיליות הנק' רוח אלהים מרחפת עליהם ותיבת מרחפת מ"ה רפ"ח כי הרפ"ח גיליות היו חוך המתים הגו' ופשוט הוא שהאורות המשוליים נחעלו למעלה ובחי' הגרוע שבהם הם הגיליות שנשארו בתוך הכלים כנו' שהם בחי' דינים גמורים כמס"ל, ולכן נבאר תחילה סדר האורות ומדרגתם ומעלתם זה למעלה מזה :

הנה נודע הוא כי כל האורות של הא"י כולם הם בחי' הוי"ה ומודע כי ד' בחי' הוי"ה הם או הוי"ה דמילוי יודי"ן שהוא בגי' ע"ב כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י או הוי"ה דס"ג כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"י או הוי"ה דמ"ה כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"י או הוי"ה דכ"ז כזה יו"ד ה"י וז"ו ה"י. ונבאר עתה בחי' הוי"ה דע"ב וממנה יתבאר שאר הוי"ות. הנה פשוט הוא כי שורש האורות ועיקריותם שלהם הוא ד' אותיות הוי"ה פשוטים בלתי מילוי והם בחי' עלמות האור, ואמנם זהו בהיות האותיות עלמם בצורתם ממש. אמנם יש ג"כ בחינה אחרת והוא בהיותם בחי' מספר וחשבון באופן זה, כמו אם נאמר כי ד' אותיות הוי"ה הם בגי' כ"ו ואין ספק כי לורת האותיות עלמם הוא יותר שורש ועיקר האור יותר מבחי' מספרם וחשבונם. והנה כל זה הוא בבחי' הפנים כי גם כן יש בהם בחינת אחוריים של האורות, וגם כן יש בהם צ' הבחינות הגו' שהם לורת האותיות כמו שהם או בחינת מספרם וחשבונם. גם יש בחינה אחרת והיא ארבע אותיות של השם בהיותם במילוי כי אז הם בחינות של דינים, כי מילוי הוא בנימטריא אלהים. ועוד כי שורש של הוי"ה הם ארבע אותיות עלמן אבל מילויים הוא ביאור של הוי"ה ויליאת אורותיה לחוק, וגם בבחינת המילוי יש בהם בחינת האותיות כמו שהם בעלמם ובחינת מספרם וחשבונם. ועל דרך זה בחי' רבות לאין קץ במילוי ובמילוי המילוי ובמילוי המילוי וכו' עד אין קץ ועד אין סכלים :

פ"ב. ונבאר בקברה סדר מדרגתם זו למעלה מזו. הנה העיקר והשורש לכל הם ד' אותיות הוי"ה בעלמותם וצורתם כזה יהו"ה. מדרגה הב' היא האחוריים שבהם בבחי' עלמם וצורתם כזה י"ה יהו"ה יהו"ה והם עשר אותיות מדרגה ג' היא חשבון ומספר ד' אותיות הנק' פנים שהוא בחי' היות מספרם כ"ו. מדרגה ד' היא חשבון ומספר עשרה אותיות הנק' אחוריים שהוא בחי' היות מספרם ע"ב. מדרגה ה' היא מילוי של השם ונק' פנים והם י' אותיות יו"ד ה"י וי"ו ה"י בצורתם עלמם. מדרגה ו' היא האחוריים הגו' בבחי' האותיות בצורתם לא בחשבונם והם כ"ו אותיות יו"ד. יו"ד ה"י יו"ד ה"י יו"ו ה"י יו"ו ה"י וז"ו ה"י. מדרגה ח' היא מספר וחשבון כ"ו האותיות האחוריים שהם בגי' קפ"ה. מדרגה ט'

איפה שלימה

למזלות ומשם לאור"ה כמבואר בשער כ"ט פ"ו ע"ש, אמנם נודע כי בכל יום נעשה ככל מה שנעשה בצריחת העולם כמבואר בכמה מקומות כי מה שנתקן בצריחה העולם קודם ברוח אדם היה ח"ק ואצ"ע המחלבי הספירות ונשגברא האדם צידר ותיקן והעלה שאר המחלבים הנשמות ומלחכים וחושך ואחר החטא חזרו ונפלו כולם, וגם במחלבי הספירות הגיע הפנס כז' יכול, אעפ"י שלא נתקן על ידו ולא נשאר מהוקן ומבורר מכל המחלבים דספירות ונשמות ומלחכים כי אם חלקי ח"ק ואצ"ע הנודעים והמתחסמים אל יום הששי בצריחה העולם ומשם והלאה בכל יום נחצברים ועולים צירורים מכל חלקי פרטי פרטי ח"ק ואצ"ע המתחסמים לחותו היום ממחלבי הספירות והנשמות והמלחכים כמבואר כל זה בטוב טעם צס' מצו"ש וצס' עו"ת ובדרוש ברכה הנפיל ע"ש ושלא כדברי ס' שערי קדושה ולפיכך נעשה בכל יום כסדר מה שנעשה בו ימי צרה"ת עכ"ל :

א) ומדרגה ז' היא חשבון ומספר י' אותיות המילוי הגו' שהוא היות מספר ע"ב. עיין בהקדמה רחובות הנה דף ב' ע"ה ומשם **מדרגה ח'** בארה שזו המדרגה היא פנים דמלכות דחכמה דמלכות דחמד יעו"ש, נמלא לפי דברי קדשו שהמלכות דחמד כלולה ממאה ספירות ואלו צפ"ח משער השבירה כהז' בהגהת השמ"ש וכן הוא בדברי הרצ"ש שהמלכות כלולה מעשר, ונלע"ד דכאן מדבר על האורות ושם מדבר על הכלים כמ"ש בשער ל"ד תיקון הנקבא פ"ב אות ט' שהכלים אחד מעשר מהאורות :

לפרטוק חברי ובתוכו מתלבטין המוחין דז"א והם נמשכים
 מרכבה למוחין ודי בזה להכס ומבין מדפשו כי על זה אחרץ
 במשלה מתק ט' כנ' בפרק הגז' והיא היא שמתח דחיי
 שהגיה רש"י ע"ה באדרה רבא כד"ל ויפח באפיו נשמה
 חייב שנתקף דהשקף גו בגו וכל דא למה עבין לאשלא
 ולפנילא ביה סתים דהיתוח מלאה עד סופא דכל סמימין
 סה"ל ויפח באפיו נשמת חיים שמתח דכל חיי דעילא
 ותחת תלין מהכיה שמתח ומתקיימי בה ויהי הארס לנפש
 חייב לאתקרא ולפנילא בתקוין בננוא דא ולאשלא לבהיא
 שמתח מדתא דלרגא עד סופא דכל דרגין בגין דיהי הארס
 שמתח מתכחא כגולא ולמהוי כלא ביותחא חד ומאן דפסיק
 האי יודא מן עלמא כמאן דפסיק שמתח דא ומאן דפסיק
 שמתח אחרא בר מהאי ובגין קד יסתא הוא ודוכרניה מן
 עלמא לדרי דרין כהאי דיוקף' דארס שארי ותקין כללא דבר
 וטק' ט' פ"ט ואם ידלה הארס להפסיק גלמיין ולפטר
 על בדרי דברים אלו אם יכס אפשר שיוכל להבין קצת
 מענין זה אם יהיה אלהים עמו :

וטק' חכמה הוא כמו סדר חיקון ד' שלמות חכמה א"ל
 נתקט תחתיו זה מהו קד סדר חיקון א"ל הד' מוחין ואח"כ
 שאר ביה חלקי המוחין הארזים להם והאריות המוחין
 מהפסיקים בתב"ד שלמם של הפרטוק הוא ונתקנים גם הם
 פ"ד סה"ל ואח"כ שאר ביה חלקי בתי' המוחין כדלוי להם
 והאריות המוחין מהפסיקים ב"מ הגק' ז"ו ונתקנים גם הם
 פ"ד סה"ל וכמבאר ב"מ ב"מ הכוונה בטעות ד' כריעות ד'
 וקייפח בסוף דרום טונה שיש שלום פ"ט ובסוף ס"א משער
 מוחין וללם פ"ט והי' הסדר הוא בין בפינור בין
 בתיקם בין בגלות בכל פרט לרדך לתקן תחילה באורם
 ואח"ך ממילא המנפים נתקנים וכמבאר בפיל (קלא) פיין
 עליו יסב בכללות ובפרטות כנ' שם ועם זה יובן יסב
 ענין סה"ל :

**הקדמה הלזו היא בסדר תיקון סחצב הגשמות כפי
 סדר תיקונם בשורשם העליון :**

ידוע כי האורע עלמה היא הנוף הקדוש והסרי"ג מלמ
 הם הסרי"ג חכמי (ק"ב ע"א) נוף המורה והענין
 הוא כי המורה היא שורש ומקור שלמות אור הגרנ"ח
 המפסיקים בכל פרטוק והוא אור הא"ם המפסיק פד
 גרנ"ח דחידה דמחשה פרטטי הכפר דא"ק ופוך גרנ"ח
 דחיה דה' פרטטי חכמה דא"ק ופוך גרנ"ח דנשמה דה'
 פרטטי בינה דא"ק ופוך גרנ"ח דרוח דה' פרטטי ז"א דא"ק
 ופוך גרנ"ח דה' פרטטי המלכות דא"ק :

עוד מחשש שלמות אור הא"ם הגז"ל פוך הגרנ"ח דגרנ"ח
 דחיה דכ"ה פרטטי האגילות דהרס קדמון (קלב) פ"ד
 סה"ל וכן הוא מהפסיק ותאזר פוך הגרנ"ח דגרנ"ח דכל
 פרטוק מ"ה פרטטי דכל שלום משלמות ב"מ דא"ק הסולל :

וכעד סה"ל הוא מהפסיק ומאיר פוך הגרנ"ח דכל פרטוק
 מפרטי פרטטי א"ק ואבי"ם דלז"א הסולל המלבי"ם
 לא"ק ואבי"ם דא"ק סה"ל הסולל :

וכן פ"ד סה"ל הוא מהפסיק ומאיר פוך הגרנ"ח דכל
 פרטוק מפרטי פרטוק א"ק ואבי"ם דכל שלום משלמות
 ב"מ הסוללים המלבי"ם זה לזה בשוה והם מלבישים בשוה
 לא"ק ואבי"ם דלז"א הסולל סה"ל המלבי"ם בשוה לאדם קדמון
 ואבי"ם דא"ק הסולל סה"ל וכ"א נק' מחלב הספי' :

ועל א"ק ואבי"ם דכל פרט דמחלב הספירות הגז' מלבי"ם
 עליו בשוה מכל לדדיו וסביבסוף אדם קדמון ואבי"ם
 דמחלב הגשמות המתייחס אליו ונקרא בשמו דנשמתו מתם
 בכל פרטיו ונכלל ויפרט בכל פרטי ספירותיו ופרטותיו בשוה
 ובאורך פ"ד סה"ל במחלב הספי' הגז' במ"א בהקדמה :

וכשנברא אדתי"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הגז'
 ואנה נשם שהם הכלים ד"ם שבו כלול פרמ"ח

איברים וספי"ה גידים שהם חרי"ג ויש בו חמשה פרטטים
 סללים דמחשה פעמים א"ק ואבי"ם דפרטות א"ק ואבי"ם
 פ"ד סה"ל במחלב הספירות וכל פרטוק מפרטי פרטטי א"ק
 ואבי"ם סה"ל כלול דמחשה פרטטים הנקראים בשם שור ובאר
 גידים ועגמות ושוח שנקצמות כלל מתח"ל איברים שבתוכם
 מהלבישים חרי"ג איברי האלם שנתוך כללם מהלבישים פרי"ג
 איברי הגרנ"ח דכל פרט ובתוכם מהלבישים פרי"ג איברים
 ד"ם דכל פרטוק דפרטי א"ק ואבי"ם דמחלב הספי' פ"ט
 ללמי המוחין וגרנ"ח שבו המתייחסים אליו שבתוכם מהלבי"ם
 נוף הקדוש של האורה הגז' :

ונתבאר כי באדתי"ד נכלל כל מחלב הגשמות וסוי כלולים
 בו

הגדרות וביאורים (קכח) חרות דף קל"ז ע"ב ש"ס ו' (קכט) ס"ג דף פ"א ד"ס ו"ב (קל) מורה דף כ"ט ע"ב (קלא) דק"ל ס"א : (קלב) וסוף ספרים
 דא"ק כי פ"ט הקדוש כד"ל ידוע ס"ג ק"ל על הא"ק דא"ק סה"ל סה"ל דא"ק ופ"ט ס"ג וחספס פרטטי סכר דא"ק ר"ל על הכפר דא"ק דא"ק
 ופ"ט ס"ג דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על סכמה דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על סכמה דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על
 סה"ל דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על סכמה דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על סכמה דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על
 סה"ל דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על סכמה דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על סכמה דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטטי חכמה דא"ק ר"ל על

דרוש ג משפר הברזר עני' נ"ב ל"ל מן התון לטבי עד מרעה התמיד וכו' פ"ט עמ"ט ביוזר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לשמחה עם פנימיות דבריאה וזו אלו מפלים ט' ונכללים בהם ל"ב ופולים דאלינות :

ע"ש עמ"ט שלשה ספרות אחרות ל"ב ופנימיות ח"ג"ט עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות . דרוש ח' מדרוש' הקדים עמ"ט אשר הכותב שכחח השלמו ל"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כהג"ד וששה היכלות החחחחחט הרי הם י"ט והם נחלקים לשבעה היכלות וס' שבעה ושבעה מולקות ע"כ מס' הכותב יסן . דרוש ח"ה לרוד עמ"ט כענין טעה שם חח"ך המכר ל"ב ונלפ"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלזה עם ישראל יאמנם השני הוא כעוד שני האחרים דחל עם ישראל ובמילה רטון ט' :

דרוש ב של המזירות עמ"ט בחסלה רחש הגנה יפ"ט ל"ב והם נח' המוחין המקיימים הגר"ן הגן' תפילת הנוצר שם בדרוש ה' ואינם המוחים המקיימים סמכר בדרוש ד' דברכה אבות כי הם נחבאר כי נספוק שפע נחשבים מוחין לוי"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל טוקביה אבל בדרוש המקיימים דר"ט מסכים עם זה הדרוש שאין הטוק' מקבלת המוחין עד הפמידה נכזכר כהן ע"ט . דרוש ח' משפר ק"ט תחבול בהם בשפוק זה ל"ב ספידים ע"ג פינדק ומשקף אוחס כנוכר לקמן בסדר החסילה :

דרוש ה משפר העמידה בדרכה אהה גיבור ופ"ט ל"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפש בו"א נתמן אציהם לא נחפשוו ס"ח החסדים רק בחסד דו"א הראשון שסוף החכמה ואח"ך מברכה אהה גיבור בנצורה ובאהה קדוש בת"ם וברי זה חצוק ונלפ"ד חיים כי וכו' אטיטות הדבר ע"ח דרוש ו' משפר הגיבור :

עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן בסוגה רלה כ' שהם נה"י שנו אחרונים פ"ט בנאף הדרוש עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י דועיר אחרין פלמו ל"ב ולפיל בחחחחח הדרוש כהג' שהם נה"י דו"א הראשונים שפלו לחג"ה והם החלה פרקין פילאין דנה"י שפלו לחג"ה . ולפ"ד להבין כמה שנהבאר בשפר מיפוש הירח כי אחר חרבן בית ראשון לא נחפשוו נה"י דחומא רק עד הכה"ן דו"א הראשונים שפלו לחג"ה נחלל שאר"ך לטוין בשלשה ברכות אלט להמשך הארס מנה"י דחומא שנהכ"ה הראשונים דו"א שפלו לחג"ה להמשך הארס הנוכר לנה"י של האחרונים ומשם לחג"ה דטוק' :

דרוש כונה אמן עמ"ט ברוך הוא וב"ש ל"ב ללפ"ד שאר"ך לומר קך במילה ברוך טטוין אל עם אה"ה ירוזין המלוכש בשם הוי"ה דפ"ג וכן הוא נסחת ספר הכוונה יסן ופיין לפיל סוף דרוש ראשון מדרוש' התפילין שורש סנה ו :

שער דרושי עיבור עמ"ט כהחפשווה החסדים ל"ב ואלו לנדר מהחפשווה ס"ח וה"ג בברכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה . דרוש ח' מדרוש חג השבושח עמ"ט זה הכתר הניחן לוי"א פיין בשפר כ"ט פ"ט בחלוג הפרק ד"ט וחמנס חח"כ אבאר ט' עד סוף הענין וחראה מה ענין הכתר סה . ע"ט פת"ט כטרע ל"ב ל"ל שג"ל כי לוי"א הם חו"ב דכללות הלא' ואר"ך כתר דל"ג ע"ט עמ"ט גם למעלה לא יס יוזח עד סיום ל"ב יסן כי כל המוחין נחשכו בו"א מתחלה העומר עד לחסרם יום שבושח הם המוחין דחמוד וע"ט תפילה שחרית ומסב נחשבים מוחין דגנים דישב"ח ודו"א ודו"א וזו מודוונים ולכן אין לרוך לטוין בחפילת שחרית ומסב כי אם ממילה באהבה ואילך בשחרית מוחין דגנים דבינה נישב"ח במחירה מוחין דגנים מחו"א פילאין בלחש וחרס דמסב מוחין דגנים דכתר מח"א :

ע"ש עמ"ט מקבלת נחמחה למוס ל"ב לפי כי עד ששה

בבריאה והוא חילוניות דאלינות ובפנימיות דבריאה כי חילוניות ודאלינות היינו בריאה דאלינות כנודע כי ישב"ח הם חילוניות דו"א חלל שאפשר ששחין דחמ"ה הם כל המוחין דג"ד דו"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה ודאלינות הם הג"ר דכל פרט ובמילה ישראל נחשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלה אחד נחשכו מוחין דנה"י דבריאה אבל מוח דחב"ה שהם הג"ר הגן' לוי"א חנים אלל מוחין דו"ק הגן' חילוניות דאלינות ר"ל ו"ק דג"ר דחב"ה שהם בריאה דאלינות והם מוחין שלמים בערכם אלל שבערך כללות האלינות יקראו ו"ק בערך דבריאה הכולל הגן' חומא ו"ק בערך הלא' הגן' חב"ה ג"ר :

נמצא שכל אוחס המוחין בין דחב"ה בין דחומא נחשבים נק"ט כי כולם נק' מוחין דו"ק ונק' מוחין דחומא ואח"כ בעמידה נחשבים מוחין דו"ק ונ"ג מג"ר דו"א וטולם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דחב"ה :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחומא הם המוחין דו"ק דג"ר דו"ק כנו"ל והמוחין דחב"ה הם מוחין דג"ר דג"ר דו"ק וכנודע נחשבים מוחין כפולים לבריאה דאלינות והם ממש רוגמת תפילין ריד שהיא בבריאה ותפילין דחב"ה באלינות וכל ח' מלוה כפ"ט הוי"ה שלימה כוללה ממוחין דו"א . הארבעה ע"ג דרפ"ח נילונין האבררין ועולים בשמש הם בידורי ארבע טוק' דב"ן הע"ב בידורי טוק' דג' דרוזין עתיק וחב"ה וו"א שסם חלקי הב"ן החחחחח עם המ"ה שגופם שדוכורין והם"ג חלקי בידורי הב"ן דטוק' דשחיק וחומא וטק' דו"א הכוללת . והמ"ה בידורי הב"ן דלרוך וס"ט ויעקב והב"ן בידורי הב"ן דטוק' דו"א ותבוטה דחל המוחין דו"ק דגדלות הנחשבים נק"ט שהם ד' יה"י דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ד' מוחין חו"ב וחו"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחו"ג דבינה נראה כי הו"י מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטפים שכתר שהם שחיק וטוקביה ודו"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דבינה דפרטפים סמכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטפים הנוכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנצורות דדעות דחלקי הב"ן דפרטפים הנוכר :

הגדוהת ספר הכוונות מפוררש"ש דל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ט גם ה"ח ברכות שיש מן ברכה עני' ל"ב ט"ס הוא זה ונ"ל מן ברכה המזון לטבי ט' וכן היא הגירסא בספר הכוונות יסן ובספר פ"ח . פ"ט עמ"ט וכנוד ה"ח אוכרוח שיש בשרית היס ושם ביארנו סודם ופ"ט ג"ב שהם בו"א דפשיה והם ט' דלור ישר וט' דלור חור :

ע"ש עמ"ט וחמנס הם סוד חרי פיירין ל"ב וחרי אודיין וחרי טוקבי דחוטמא . ופומא פ"ט כסוד מש"ה ויבא לו יין וישת ל"ב דארמי ביה מיא יפ"ט . עוד שם על מה שאמר כטוין זיווג תפארת ומלכות ל"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הכרכות המלוה וההכנין הוא זיווג חילוניות העולמות וחיותם שהוא זיווג סודי דלל פסיק לפעלמן ועל ק אלט השני יסודות שלהם יחד במילה ברוך כי שניהם לעולם כזיווג . דרוש ג' משפר האלינות עמ"ט גם היא מלאה בחלק כזה ודו"א ל"ב כן הוא בס' פ"ח סוף"ו מלא . דרוש ח' משפר תפילין עמ"ט שם יהו"ה במילוי אלפין אב"ר בו' בח' שבו ל"ב ושם אה"ה דהי"ן הוא כתר שנת"ה דו"א והוא נשמה אל הוי"ה דהי"ן שבו"ט שבו . דרוש ח' מסדר התפילה עמ"ט ברוך שאמר עד יולד אור ל"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לבחי' ארוחות שהוא פנימיות דלירה וזו אלו מעלין ט' פ"ט עמ"ט והפליה אבדול ל"ב אלל שגרהה דלילית קטן גם הוא בחחחחח ס' כטות יסן ד"צ ע"ט :

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמכיא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"י בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלכשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שורשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זו"ן ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת זו"ן [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שבנגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דבינה דזו"ן עד הזו"ן ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"י ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא בחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וב"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות וקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

פד. המוקף הערה מהרב המחבר זלה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שר"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מבחוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לבחינה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצאתי (מרפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.